

**JAVNA OBJAVA
BONITETNIH INFORMACIJA
ZA RBA GRUPU
NA 30.06.2026. GODINE**

**Raiffeisen
Bank**

Raiffeisen Grupa Hrvatska

**Raiffeisen
Bank**

Uvod

Na temelju članka 165. Zakona o kreditnim institucijama, Glave II, Dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013, te Provedbene Uredbe Komisije (EU) 2021/637 o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za institucije o javnoj objavi informacija iz dijela osmog glava II. i III. Uredbe, Grupa Raiffeisenbank Austria d.d. (u nastavku teksta: RBA Grupa) objavljuje kvalitativne i kvantitativne informacije.

Sve vrijednosti su izražene u milijunima EUR.

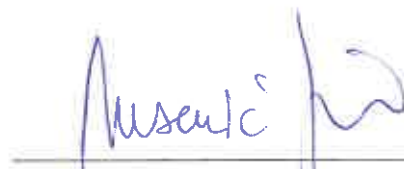
Kvantitativni podaci temelje se na izvješćima koja se pripremaju za potrebe regulatora, u skladu s "mapping tool" uputama koje je izdala EBA.

Izvješće je javno dostupno na Internet stranicama Raiffeisenbank Austria d.d. <https://www.rba.hr>.

Kolovoz, 2026.

Thomas Matejka,
član Uprave

Liana Keserić,
predsjednica Uprave

Sadržaj

Uvod	2
Popis tablica	5
Članak 437.....	6
Regulatorni kapital	6
Članak 438.	8
Kapitalni zahtjevi	8
Članak 439.	10
Izloženost kreditnom riziku druge ugovorne strane	10
Članak 440.	11
Protuciklički zaštitni slojevi kapitala	11
Članak 441.....	12
Pokazatelji globalne sistemske značajnosti	12
Članak 442.....	13
Kreditni rizik i ispravci vrijednosti za kreditni rizik	13
Članak 444.	15
Izloženost kreditnom riziku prema standardiziranom pristupu	15
Članak 445.	16
Izloženost tržišnom riziku	16
Članak 447.....	17
Ključni pokazatelji	17
Članak 448.	17
Izloženost kamatnom riziku za pozicije koje se ne drže u knjizi trgovanja	17
Članak 449.	19
Izloženosti sekuritizacijskim pozicijama	19
Članak 449.a	21
Izloženosti ekološkim, društvenim i upravljačkim rizicima (ESG)	21
Članak 451.	22
Omjer financijske poluge	22

**Raiffeisen
Bank**

Članak 451a.....	23
Izloženost riziku likvidnosti (LCR)	23
Članak 453.....	25
Tehnike smanjenja kreditnog rizika	25

Popis tablica

Tablica 1: Stope regulatornog kapitala i raspoloživi kapitalni višak	6
Tablica 2: Pregled sekuritizacijskih transakcija	19

Članak 437.

Regulatorni kapital

Kreditne institucije su, od 1. siječnja 2014. godine obvezne izračunavati i izvještavati bonitetne zahtjeve sukladno Uredbi (EU) 575/2013, Direktivi 2013/36/EU, Provedbenim tehničkim standardima i ostalim relevantnim propisima Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA), kao i lokalnog regulatora Hrvatske narodne banke (HNB).

Grupa se prema regulatornim zahtjevima HNB-a i EBA-e sastoji od Raiffeisenbank Austria d.d. i njenih podružnica koje čine sastavni dio grupe kreditnih institucija.

Grupu za potrebe izračuna regulatornog kapitala na 30.06.2026. čine:

- Raiffeisenbank Austria d.d. i
- Raiffeisen Leasing d.o.o. (100% udjela RBA u podružnici)

Regulatorni kapital Grupe sastoji se od osnovnog, dodatnog osnovnog i dopunskog kapitala, te je na dan 30.06.2026. iznosio 710,21 milijuna eura.

Osnovni kapital sastoji se od:

- uplaćenog kapitala izdavanjem redovnih dionica u iznosu od 480,65 milijuna eura i
- premije na emitirane dionice u iznosu od 1,62 milijuna eura,
- dodatnog osnovnog kapitala u iznosu od 40 milijuna eura,
- zadržane dobiti 138,59 milijuna eura,
- zakonskih rezervi 23,43 milijuna eura i
- akumulirane ostale sveobuhvatne dobiti u iznosu od -2,07 milijuna eura.

Dodatna vrijednosna usklađenja odnose se na:

- zahtjeve za bonitetno vrednovanje pozicija u knjizi trgovanja -0,18 milijuna eura,
- sekuritizacijske pozicije na koje se kao alternativa može primjenjivati ponder rizika od 1250% u iznosu od -6,06 milijuna eura,
- nedostatan pokriće za neprihodonosne izloženosti u iznosu od -7,42 milijuna eura,
- redovni osnovni kapital se umanjuje i za ulaganja u nematerijalnu imovinu i vlasnički udio u društvu Raiffeisen mirovinsko osiguravajuće društvo d.d. -34,72 milijuna eura, kao i
- goodwill koji je rezultat otkupa poslovnog udjela u društvu Raiffeisen Leasing d.o.o. od društva Raiffeisen-Leasing International GmbH -3,53 milijuna eura.

Regulatorni kapital je uvećan za 95 milijuna eura sredstava podređenog zajma s dospijanjem u 2029. godini, a priznaje se kao dopunski kapital.

Čl. 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 propisuje minimalne stope kapitala:

1. Redovnog osnovnog 4,5% ukupne izloženosti rizicima
2. Osnovnog kapitala 6% ukupne izloženosti rizicima
3. Ukupnog kapitala 8% ukupne izloženosti rizicima

Regulatorni kapital Grupe premašuje iznose propisanih minimalnih zahtjeva:

Tablica 1: Stope regulatornog kapitala i raspoloživi kapitalni višak

u milijunima EUR ili %	Stopa	Neiskorišteni kapital
Redovni osnovni kapital	16,27%	412,58
Osnovni kapital	17,41%	400,01
Ukupni kapital	20,26%	429,84

Glavne značajke instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza prikazani su u obrascu EU CCA koji se nalazi u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Provedbenom Uredbom Komisije (EU) br. 1423/2013 utvrđeni su zahtjevi objavljivanja potpunog usklađenja stavki regulatornog kapitala s pozicijama kapitala u financijskim izvještajima prema računovodstvenoj konsolidaciji i jedinstveni obrasci za potrebe objavljivanja regulatornog kapitala institucija.

U računovodstvenu konsolidaciju uključuju se sve članice Grupe - Raiffeisenbank Austria d.d., Raiffeisen Leasing d.o.o., Raiffeisen mirovinsko osiguravajuće društvo d.d. i Raiffeisen društvo za upravljanje obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima d.d..

Kvantitativna objava

Vrijednosni podaci o sastavu regulatornog kapitala prikazani su u obrascima EU CC1 i EU CC2, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 438.

Kapitalni zahtjevi

Održavanje adekvatne razine kapitala je glavni cilj upravljanja rizicima u RBA Grupi. Adekvatnost kapitala se redovito prati na razini prepoznatih rizika, a uključuje adekvatnost kapitala s regulatornog i ekonomskog stajališta.

Prilikom praćenja adekvatnosti kapitala s ekonomskog stajališta rizici se mjere kroz interne kapitalne zahtjeve koji predstavljaju zbroj neočekivanih gubitaka za rizike koji se mogu kvantificirati (kreditni rizik, rizik koncentracije, tržišni rizik, operativni rizik, likvidnosni rizik i CVA). Neočekivani gubici računaju se za razdoblje od jedne godine na stupnju pouzdanosti 99,9%. Uz to, održava se i određena rezerva (buffer) za rizike koji se ne mogu kvantificirati.

Interni kapitalni zahtjevi uspoređuju se s internim kapitalom koji služi kao primarna zaštita za pokriće rizika, čime se ocjenjuje adekvatnost internog kapitala. Interni kapital uključuje sve stavke redovnog osnovnog kapitala uvažavajući „ECB Smjernice za postupak procjene internog kapitala (ICAAP)“.

Izračun internih kapitalnih zahtjeva je važan instrument za cjelokupno upravljanje rizicima. Banka svake godine izrađuje plan za interne kapitalne zahtjeve i interni kapital na revolving osnovi za naredne 3 godine. Planirani interni kapitalni zahtjevi raspoređuju se na poslovne segmente i pretvaraju u operativne limite, value-at-risk limite i limite osjetljivosti.

Prilikom praćenja adekvatnosti kapitala s regulatornog stajališta cilj je osiguranje minimalnih regulatornih kapitalnih zahtjeva.

Koncept cjelokupnog upravljanja rizicima omogućuje ispunjavanje kapitalnih zahtjeva s regulatornog i ekonomskog gledišta. Ekonomsko gledište podrazumijeva primjenu pristupa ekonomskom kapitalu u kojemu se rizici mjere ekonomskim kapitalom. Mjerenje i praćenje je detaljnije pojašnjeno u *Pristupu procjeni adekvatnosti internog kapitala* niže u dokumentu.

Sukladno Uredbi, Raiffeisen grupa izračunava kapitalne zahtjeve za sljedeće rizike:

- kreditni rizik
- tržišni rizik
- operativni rizik
- rizik za prilagodbu kreditnom vrednovanju (CVA).

S danom 31.08.2025 Banka je implementirala pristup zasnovan na internim rejting-sustavima (IRB) za izračun regulatornih kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik za portfelje stambenih i gotovinskih kredita. U skladu s tim, za sekuritizacijske transakcije koje obuhvaćaju ove portfelje primijenjen je SEC-IRBA pristup.

Pregled ukupne rizikom ponderirane imovine i kapitalnih zahtjeva na temelju rizika izračunatih u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 te minimalni kapitalni zahtjevi (8%) dani su u tablici u nastavku:

Ukupna rizikom ponderirana imovina za izvještajni period 30. lipnja 2026. godine iznosi 3.505 milijuna eura te se povećala za 120,35 milijuna eura u odnosu na 31. ožujak 2026. godine.

Najveće povećanje rizikom ponderirane imovine u navedenom razdoblju vidljivo je na kreditnim rizicima (uključujući kreditni rizik druge ugovorne strane i sekuritizaciju) u iznosu od 114,9 milijuna eura. Tržišni rizici su povećani za 3,7 milijuna eura, rizik za prilagodbu kreditnom vrednovanju povećan je za 1,67 milijuna eura, dok su operativni rizici ostali na istoj razini.

Pristup procjeni adekvatnosti internog kapitala

Održavanje adekvatne razine internog kapitala u odnosu na profil rizičnosti osnovni je cilj RBA Grupe. Kapitalni zahtjevi se redovito prate. Koncept cjelokupnog upravljanja rizicima omogućuje ispunjavanje kapitalnih zahtjeva s regulatornog i ekonomskog gledišta. Ekonomsko gledište podrazumijeva primjenu pristupa ekonomskom kapitalu u kojemu se rizici mjere ekonomskim kapitalom. Ekonomski kapital računa se kao zbroj neočekivanih gubitaka koji proizlaze iz različitih kategorija rizika. Pored toga održava se i zaštitni sloj koji služi za pokrivanje onih vrsta rizika koje nisu eksplicitno kvantificirani. Pri izračunu ekonomskog kapitala za one vrste rizika i izloženosti za koje postoje interni modeli koristi se pristup internih modela, dok se za ostatak primjenjuje standardizirani pristup odnosno regulatorni kapitalni zahtjev. Procjena procesa ocjene adekvatnosti internog kapitala (eng. ICAAP) i održavanja internog kapitala dio je redovitog godišnjeg supervizorskog postupka nadzorne provjere i ocjene kreditnih institucija (engl. SREP) RBA Grupe.

Hrvatska narodna banka, kao nadležno tijelo, nije odredila potrebu objave rezultata procesa procjene adekvatnosti internog kapitala.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o kapitalnim zahtjevima i iznosu izloženosti ponderiranom rizikom prikazani su u obrascu EU OV1 koji se nalazi se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 439.

Izloženost kreditnom riziku druge ugovorne strane

Za raspoređivanje internog kapitala izloženostima riziku druge ugovorne strane Banka koristi standardizirani pristup za kreditni rizik druge ugovorne strane (SA-CCR) propisan Uredbom (EU) br. 575/2013.

Banka internim procedurama propisuje odobravanje i praćenje limita za OTC izvedenice, repo transakcije, ugovore o pozajmljivanju vrijednosnica, te ovlasti za odobrenje limita druge ugovorne strane. Sistem limita čine različite kategorije limita, a svaka kategorija limita uključuje određene vrste produkata koji se mogu koristiti iz limita.

Pojedinačni limit je definiran korisnikom (dužnik/grupa povezanih osoba), iznosom, valutom, namjenom, rokom korištenja, rokom dospijea, cijenom, strukturom i instrumentima osiguranja, pri čemu se rizik povećava s produženjem roka dospijea, specifičnim utjecajem boniteta klijenta te u skladu s općim utjecajem boniteta tržišta (rating države).

Važnu ulogu u smanjenju rizika druge ugovorne strane ima korištenje tehnike smanjenja kreditnog rizika za ugovore o OTC izvedenicama koje se ne poravnavaju posredstvom središnje ugovorne strane te repo ugovore i ugovore o pozajmljivanju vrijednosnica kao što su netiranje ili kolateraliziranost. Sa svim klijentima ugovaraju se ISDA i/ili ICMA ugovori ili njihove inačice koje se koriste na lokalnom tržištu.

Prilagodba riziku druge ugovorne strane vrši se na način da trenutna tržišna vrijednost primljenih vrijednosnih papira i/ili gotovine umanjuje odnosno kod posuđenih vrijednosnih papira i/ili gotovine uvećava za određeni haircut odgovarajućeg instrumenta osiguranja i valutne neusklađenosti.

U cilju kontrole rizika korelacije proizašle između izloženosti prema drugoj ugovornoj strani i primljenih kolaterala/instrumenata osiguranja kao rezultat koncentracije i kreditne kvalitete instrumenata osiguranja određuju se i redovito kontroliraju odgovarajuće vrste limita (limiti za drugu ugovornu stranu, limiti za zemlje, limit izdavatelja, limiti za primljene kolaterale (eligible collaterals).

Banka redovito prati opći povratni rizik koji potencijalno proizlazi iz transakcija izvedenicama s drugim ugovornim stranama s kojima Banka nema potpisane CSA ugovore. Takve transakcije su u manjini te se pomno analiziraju na mjesečnoj razini kako bi se na vrijeme prepoznao povratni rizik.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane prikazani su u obrascima EU CCR1, EU CCR2, EU CCR3 i EU CCR5, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Budući da RBA Grupa ne koristi kreditne izvedenice kao tehniku smanjenja kreditnog rizika, obrazac EU CCR6 nije objavljen.

Budući da RBA Grupa ne primjenjuje interne modele za potrebe RWEA kalkulacije kreditnog rizika druge ugovorne strane, obrazac EU CCR7 nije objavljen.

Budući da RBA Grupa nema izloženosti prema drugoj središnjoj ugovornoj strani, obrazac EU CCR8 nije objavljen.

Članak 440.

Protuciklički zaštitni slojevi kapitala

Protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan je za svaku pojedinu kreditnu instituciju i izračunava se kao umnožak ukupnog iznosa izloženosti institucije izračunat u skladu s člankom 92. (3) Uredbe (EU) br. 575/2013 i stope protucikličkog zaštitnog sloja specifične za instituciju.

Stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifična za Raiffeisen Grupu na dan 30. lipnja 2026. godine iznosi 1,47%.

Zemlje s ukupnom relevantnom kreditnom izloženošću većom od 1 milijun eura su Hrvatska, Austrija, Slovenija, Mađarska, Ujedinjeno Kraljevstvo, Luksemburg a zemlje prema kojima je Grupa izložena i za koje je određena stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala su Njemačka, Irska, Belgija, Švedska, Nizozemska, Češka, Francuska, Bugarska, Poljska, Slovačka, Australija, Monako i Cipar

Kategorija Ostale zemlje uključuje sljedeće zemlje: Albanija, Argentina, Bangladeš, Bjelorusija, Bosna i Hercegovina, Brazil, Crna Gora, Egipat, Ekvador, Filipini, Finska, Gana, Grčka, Gruzija, Indija, Indonezija, Italija, Izrael, Japan, Južnoafrička Republika, Kanada, Katar, Kazahstan, Kenija, Kina, Kirgistan, Kolumbija, Liberija, Malta, Maršalovi otoci, Nepal, Novi Zeland, Pakistan, Panama, Paragvaj, Peru, Rusija, SAD, Singapur, Sjeverna Makedonija, Srbija, Sudan, Švicarska, Tadžikistan, Tajland, Tunis, Turska, Ujedinjeni Arapski Emirati, Uzbekistan i Zambija.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o protucikličkim zaštitnim slojevima kapitala prikazani su u obrascima EU CCyB1 i EU CCyB2, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 441.

Pokazatelji globalne systemske značajnosti

Banka nije identificirana kao globalno sistemski značajna institucija.

Članak 442.

Kreditni rizik i ispravci vrijednosti za kreditni rizik

Ispravci vrijednosti rade se za plasmane i izvanbilančne obveze.

U plasmane za koje se rade ispravci vrijednosti spadaju:

- imovina koja se mjeri po amortiziranom trošku
- imovina koja se mjeri po fer vrijednosti kroz ostalu sveobuhvatnu dobit

Kreditni i predujmovi uključuju:

- kredite koje je Banka odobrila, uključujući potraživanja za izvršena plaćanja po nepokrivenim akreditivima, garancijama i drugim oblicima jamstva
- depoziti kod kreditnih institucija, uključujući depozite kod Hrvatske narodne banke
- potraživanja na osnovi financijskog najma (leasing) i otkupa potraživanja (factoring i forfeiting)
- ulaganja u dužničke vrijednosne papire
- potraživanja na osnovi kamatnih i nekamatnih prihoda
- isplaćene predujmove
- ostala potraživanja temeljem kojih Banka može biti izložena kreditnom riziku druge ugovorne strane

Izvanbilančne obveze su:

- izdane garancije
- otvoreni nepokriveni akreditivi
- mjenična i druga jamstva
- ugovoreni (još nekorišteni) neopozivi okvirni i drugi krediti
- zaključeni, a još neizvršeni neopozivi ugovori o financijskom najmu (leasing) i otkup potraživanja (factoring i forfeiting)
- ostale neopozivo preuzete izvanbilančne obveze

Dospjelo je ono potraživanje za koje je nastupio rok za ispunjenje dužnikove obveze nastale temeljem ugovora, sudske odluke ili zakona. Izloženosti kod kojih je sukladno gore navedenom kriteriju utvrđeno kašnjenje svrstat će se u dospjela potraživanja u iznosu ukupnog potraživanja prema klijentu, dok se kod segmenta stanovništva u dospjela potraživanja svrstava grupa proizvoda kojoj pripada izloženost po kojoj je klijent u kašnjenju.

Definicija statusa neispunjavanja obveza je usklađena s člankom 178 Uredbe (EU) br. 575/2013, te se za segment stanovništva primjenjuje definicija statusa neispunjavanja obveza na razini grupe proizvoda što je u skladu s internim procesom upravljanja rizicima dok se za ostale segmente primjenjuje definicija na razini klijenta.

Status neispunjavanja obveza pridjeljuje se:

- u slučaju kašnjenja dužnika u materijalno značajnom iznosu (za segment stanovništva i micro klijenata više od 100 EUR, za ostale segmente više od 500 EUR ako dospjeli iznosi čine više od 1% izloženosti) više od 90 dana
- u slučajevima postojanja drugih indikatora koji upućuju na to da dužnik neće u cijelosti podmiriti svoje obveze (primjerice pogoršanje financijskog položaja uslijed kojega Banka očekuje ekonomski gubitak, izvršena restrukturiranja uslijed nemogućnosti plaćanja, stečaj, prijevara itd.).

Umanjenja vrijednosti utvrđuju se u skladu s MSFI 9 standardnom sukladno kojem se izloženosti raspoređuju u tri skupine ovisno o statusu neispunjavanja obveza i razini povećanja kreditnog rizika izloženosti u odnosu na procjenu prilikom odobrenja izloženosti, a koja se utvrđuje putem kvalitativnih i kvantitativnih kriterija.

Izloženosti koji se nalaze u statusu neispunjavanja obveza automatski se grupiraju u skupinu 3 (B i C izloženosti sukladno Odluci klasifikaciji izloženosti u rizične skupine i načinu utvrđivanja kreditnih gubitaka). Ostale izloženosti koje nisu u statusu neispunjavanja obveza, uključivo i izloženosti dospjele duže od 90 dana u iznosu ispod materijalno značajnog praga, svrstavaju se u skupinu 1 ili skupinu 2. Skupini 2 (A2 izloženosti sukladno Odluci klasifikaciji izloženosti u rizične skupine i načinu utvrđivanja kreditnih gubitaka) pripadaju izloženosti kod kojih je došlo do značajnog pogoršanja kreditnog rizika u odnosu na procjenu kreditnog rizika prilikom odobrenja, a skupina 1 (A1 izloženosti sukladno Odluci klasifikaciji izloženosti u rizične skupine i načinu utvrđivanja kreditnih gubitaka) predstavlja nove izloženosti te one kod kojih nije došlo do značajnog povećanja kreditnog rizika.

Za skupinu 1 izračunava se očekivani gubitak za narednih 12 mjeseci, gdje se primjenjuje 12-mjesečna vjerojatnost stupanja u status neispunjavanja obveza. Za skupinu 2 izračunava se očekivani gubitak za cjelokupno preostalo otplatno razdoblje, gdje se primjenjuje vjerojatnost da izloženost za vrijeme čitavog preostalog otplatnog razdoblja uđe u status neispunjavanja obveza.

Gubitak uslijed ulaska u status neispunjavanja obveza u stanovništvu se procjenjuje statističkim modelima ili statističkim procjenama ovisno o vrsti izloženosti. Statistički modeli sadržavaju komponente makroekonomskog utjecaja u skladu sa zahtjevima MSFI 9 standarda.

Revizija i ponovna procjena statističkih modela i statističkih procjena provodi se najmanje jednom godišnje.

Iznos potrebnih individualnih ispravaka vrijednosti i rezervacija za non-retail klijente (korporativni klijenti, financijske institucije i središnje države) utvrđuje se putem sadašnje vrijednosti očekivane naplate uzimajući u obzir vrijednost instrumenata osiguranja i predvidivi rok njihove prodaje, odnosno kroz očekivanu naplatu iz novčanih priljeva ukoliko je procijenjeno da klijent može izvršiti povrat sredstava iz svog redovitog poslovanja (nakon reprograma, oporavka i sl.). Za diskontiranje novčanih primitaka koristi se tekuća/sadašnja efektivna kamatna stopa izračunata u trenutku utvrđivanja sadašnje vrijednosti očekivanih budućih novčanih tokova. Sukladno Odluci o klasifikaciji izloženosti u rizične skupine i načinu utvrđivanja kreditnih gubitaka, ukoliko je prema članku 12. st.7. iste Odluke potrebno formirati veće ispravke od onih utvrđenih diskontiranjem novčanih primitaka Banka koristi stope ispravaka propisane tim člankom, a sve sukladno danima kašnjenja.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o kreditnom riziku i kreditnoj kvaliteti prikazani su u obrascima EU CR1, EU CR1-A, EU CR2, EU CQ1, EU CQ4, EU CQ5 i EU CQ7, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 444.

Izloženost kreditnom riziku prema standardiziranom pristupu

Raiffeisen Grupa primjenjuje standardizirani pristup mjerenju kreditnog rizika sukladno Uredbi (EU) 575/2013, izuzev na dijelu portfelja stambenih i gotovinskih kredita za koji je, temeljem Odluke Europske centralne banke (ECB), dobila odobrenje za primjenu IRB pristupa u lipnju 2025. godine.

Banka/Grupa u izračunu kapitalnih zahtjeva koristi kreditne rejtinge izdavatelja agencije Standard & Poor's.

Ako postoji kreditni rejting koji se odnosi na određeno specifično izdanje koje predstavlja izloženost, Banka/Grupa primjenjuje ponder rizika koji se temelji na kreditnom rejtingu tog izdanja te se uz Standard & Poor's koriste i kreditni rejtingi agencije Moody's.

Ukoliko postoje dva kreditna rejtinga odabranih agencija, tada se u izračunu kapitalnih zahtjeva koristi onaj kreditni rejting kojemu je pridružen viši ponder rizika dok u slučaju kada postoje tri kreditna rejtinga odabranih agencija, od dva kreditna rejtinga kojima je pridružen niži ponder rizika, odabire se onaj s višim ponderom rizika.

Za povezivanje kreditnog rejtinga odabranih agencija s ponderima rizika koji odgovaraju stupnjevima kreditne kvalitete Banka/Grupa primjenjuje standard povezivanja koji je objavila EBA.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o strukturi izloženosti prikazani su u obrascima EU CR5 i EU CCR3, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 445.

Izloženost tržišnom riziku

Za izračun regulatornog kapitalnog zahtjeva za tržišne rizike, trenutno sve članice RBA Grupe primjenjuju standardizirani pristup.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o izloženosti tržišnom riziku prikazani su u obrascu EU MR1 koji se nalazi u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 447.

Ključni pokazatelji

Ključni pokazatelji prikazani su u obrascima EU KM1 i EU KM2.

Članak 448.

Izloženost kamatnom riziku za pozicije koje se ne drže u knjizi trgovanja

Izloženosti kamatnom riziku očituje se negativnim utjecajima promjene kamatnih stopa na sadašnju vrijednost budućih novčanih tokova, a time i na neto kamatni prihod te na ostale novčane tokove osjetljive na promjenu kamatnih stopa. Značajne pozicije RBA Grupa ima isključivo u EUR.

Primarni izvori rizika promjene kamatnih stopa su sljedeći:

- rizik promjene cijena („repricing risk“);
- rizik promjene nagiba i oblika krivulje prinosa („yield curve risk“);
- rizik osnovice;
- rizik opcionalnosti.

Kamatni rizik u knjizi banke na razini RBA Grupe obuhvaća mjerenje i izvještavanje o utjecaju na rezultate Banke/Grupe iz dvije perspektive:

- Perspektiva zarade
- Perspektiva promjene ekonomske vrijednosti.

Osnovne mjere i pokazatelji izloženosti kamatnom riziku koje Banka/Grupa redovito prati i izvještava su:

- Repricing gap analiza – grafička analiza strukture bilance u odnosu na ponovno utvrđivanje kamatne stope (repricing);
- Basis Point Value (BPV) – mjera osjetljivosti pozicija na promjenu kamatne stope za 1 bazni poen uvažavajući ročnu neusklađenost aktive i pasive;
- Towers analiza – grafička analiza strukture aktive i pasive prema vrsti kamatne stope (fiksne, promjenjive...);
- Analiza kamatne osjetljivosti – promatra se osjetljivost neto kamatnih prihoda, ali i promjene vrijednosti bilančnih pozicija vezanih uz različite pomake kamatnih stopa;
- Promjena ekonomske vrijednosti kapitala (EVE) u odnosu na regulatorni kapital te Tier 1 kapital različitim scenarijima pomaka kamatnih stopa.

Banka također provodi stres testove koji su jedan od osnovnih alata u utvrđivanju internih limita. Izvješća o izloženosti kamatnom riziku u knjizi banke pripremaju se, u pravilu, na mjesečnoj razini. Upravljanje kamatnim rizikom ima za cilj optimiziranje neto kamatnog prihoda, s obzirom na trenutne tržišne kamatne stope, usklađujući se s poslovnom strategijom Grupe.

Banka je definirala interne limite temeljem primjene Odluke o sustavu upravljanja te Odluke o supervizorskim izvještajima kreditnih institucija u dijelu promjene ekonomske vrijednosti kapitala Banke

uslijed standardnog šoka od 200bp paralelnog pomaka referentne krivulje prinosa, ali i na najnepovoljniju promjenu ekonomske vrijednosti kod primjene šest različitih scenarija propisanih navedenim Odlukama, a koje se temelje na EBA smjernicama za upravljanje kamatnim rizikom u knjizi banke. Banka istovremeno iskazuje svoj apetit za rizikom ograničavajući i utjecaj na zaradu (neto kamatni prihodi i vrednovanje financijskih instrumenata) uslijed primjene niza scenarija promjene referentnih kamatnih stopa u periodu od 12 mjeseci.

Sukladno Smjernicama za upravljanje kamatnim rizikom i rizikom kreditnih raspona u knjizi banke, Banka prati utjecaj na neto kamatne prihode u scenarijima paralelnog pomaka referentnih kamatnih stopa kroz period od 12 mjeseci u odnosu na Tier1 kapital (NII SOT).

Banka primjenjuje regulatorni i izvještajni okvir za mjerenje kamatnog rizika u knjizi banke koji objedinjuje izvještavanje o promjeni ekonomske vrijednosti, neto kamatnih prihoda te tržišne vrijednosti.

Regulatorna izvješća dostavljaju se i za Banku i za Grupu na kvartalnoj osnovi, dok se interna izvješća pripremaju za ALCO odbor na mjesečnoj razini.

Banka primjenjuje dva standardna supervizorska šoka paralelnog pomaka referentnih kamatnih krivulja, te ostale scenarije definirane EBA smjernicama:

- Šok nakošenja (engl. steepener)
- Šok izravnjanja (engl. flattener)
- Šok rasta kratkoročnih kamatnih stopa
- Šok pada kratkoročnih kamatnih stopa

Dodatno Banka za procjenu utjecaja na neto kamatne prihode primjenjuje i interni scenarij razvijen od strane Ekonomskih i financijskih istraživanja.

Banka u upravljanju kamatnim rizikom koristiti računovodstvo zaštite kako na micro tako i na razini portfelja. Osnovni instrumenti u zaštiti pozicija su kamatni swap ugovori.

Osnovne pretpostavke koje Banka koristi u razvoju internih modela uključuju na strani aktive, u segmentu stanovništva, mogućnost prijevremene otplate kredita s fiksnim kamatnim stopama ili promjenjivim kamatnim stopama s dužim vremenom fiksacije tih stopa te, na strani pasive, prijevremeno razročenje oročenih depozita. Modeli se baziraju na povijesnim podacima te projiciranim vrijednostima referentnih kamatnih stopa.

Banka modelira produkte bez ugovorenog dospjeća (avista depoziti, prekoračenja po tekućim računima te izloženosti po kreditnim karticama) sukladno EBA/Basel Smjernicama za upravljanje kamatnim rizikom za pozicije koje se ne drže u knjizi trgovanja, pri čemu je maksimalna ročnost modeliranih iznosa 10 godina u segmentu stanovništva i mikro poslovnih klijenata, 5 godina u segmentu srednjih poslovnih klijenata, odnosno maksimalno 3 godine u segmentu velikih poslovnih klijenata.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o izloženostima kamatnom riziku za pozicije koje se ne drže u knjizi trgovanja prikazani su u obrascu EU IRRBB1 koji se nalazi u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 449.

Izloženosti sekuritizacijskim pozicijama

Banka u ulozi inicijatora sklopila je ugovore o sintetskoj sekuritizaciji s ciljem optimizacije rizikom ponderirane aktive te kreditne zaštite sekuritiziranog portfelja u dijelu mezaninske sekuritizacijske pozicije. Obzirom da Banka ostvaruje značajan prijenos rizika, sukladno članku 245(2)(a) Uredbe (EU) br. 575/2013, sklopljene transakcije dodatno su doprinijele smanjenju regulatornih kapitalnih zahtjeva te ekonomskog kapitala. Sve navedeno pozitivno je utjecalo na ostvarivanje dodatnih izvora sredstava te budućih prihoda od poslovanja.

Rizici kojima je Banka kao inicijator izložena u transakciji sekuritizacije povrh kreditnog (koji uključuje rizik neispunjenja obveza i migracija, rizik druge ugovorne strane, rizik države, te koncentracijski rizik) su tržišni, operativni, pravni te ekološki, društveni i upravljački rizik. Navedeni rizici sagledavaju se u okviru integriranog poslovnog procesa sekuritizacije te predstavljaju sastavni dio donošenja odluke.

Banka provodi transfer rizika definiranog portfelja financijske imovine, koristeći primljene financijske garancije od treće strane kao oblik sintetičke sekuritizacije. Sekuritizirani portfelj se ne prenosi na treću stranu, nego ostaje u knjigama Banke. Ukoliko pogoršanje kreditnog rizika sekuritiziranog portfelja prijeđe određene pragove, Banka sukladno financijskoj garanciji ima pravo tražiti kompenzaciju od treće strane sukladno ugovoru. Banka trećoj strani plaća naknadu sukladno ugovoru o financijskoj garanciji.

Financijska garancija se evidentira u izvanbilančnoj evidenciji Banke te se na kvartalnoj osnovi obračunava i plaća naknada ugovornoj strani. Banka knjiži potraživanje prema ugovornoj strani ukoliko kreditni gubitci po sekuritiziranom portfelju premaše definirane pragove u ugovoru, na način da ostvaren prihod umanjuje trošak kreditnih gubitaka.

Na 30.06.2026 u portfelju Banke aktivne su dvije transakcije: ROOF HR MORTGAGES 2023 i ROOF HR PERSONAL LOANS 2024. Transakcije su strukturirane u tri tranše – nadređena (senior), mezaninska i tranša prvog gubitka (junior). Mezaninske pozicije pokrivene su financijskom garancijom multilateralnih razvojnih banaka ili institucionalnih ulagača dok je kreditni rizik nadređene i tranše prvog gubitka zadržan od strane Banke. Tranša prvoga gubitka umanjuje redovni osnovni kapital sukladno članku 253 (1) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Tablica 2: Pregled sekuritizacijskih transakcija

Transakcija	Datum ugovora	Datum dospijeća	Portfelj	Iznos sekuritiziranog portfelja (u mil EUR)	Investitor	Iznos mezaninske pozicije (u mil EUR)
ROOF HR MORTGAGES 2023	prosinac 2023	studen 2035	Krediti prema stanovništvu osigurani stambenom hipotekom	560	Institucionalni ulagači	52
ROOF HR PERSONAL LOANS 2024	prosinac 2024	prosinac 2036	Neosigurani krediti prema stanovništvu	554	Institucionalni ulagač	55

Izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom izračunava se u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 5. Uredbe (EU) br. 575/2013. Banka primjenjuje pristup SEC-SA sukladno članku 261. Uredbe (EU) br. 575/2013 te članku 259. Uredbe (EU) br. 575/2013 za skup odnosnih izloženosti za koju institucija ima odobrenje za primjenu pristupa IRB, koji propisuju pondere rizika za sekuritizacijske pozicije.

Za sekuritizacijsku poziciju kojoj je dodijeljen ponder rizika 1250% Banka koristi alternativu te ju oduzima od redovnog osnovnog kapitala sukladno člancima 247 (4) i 36 (1) (k) Uredbe (EU) br. 575/2013. Na ostale sekuritizacijske pozicije primjenjuje se ponder rizika dobiven putem regulatorne formule iz članka 261 Uredbe (EU) br. 575/2013. te članku 259. Uredbe (EU) br. 575/2013 za skup odnosnih izloženosti vrste za koju institucija ima odobrenje za primjenu pristupa IRB. Minimalni propisani ponder rizika iznosi 15%.

**Raiffeisen
Bank**

Prema Uredbi (EU) br. 2017/2402 transakcija ne zadovoljava uvjete za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu (STS) sekuritizaciju. Banka nije uključena u resekuritizacijske aktivnosti.

Banka nema sekuritizacijske transakcije koje posjeduju vanjski rating kreditnih agencija.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o izloženosti sekuritizacijskim pozicijama prikazani su u obrascima EU SEC1, EU SEC3 i EUC SEC5, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 449.a

Izloženosti ekološkim, društvenim i upravljačkim rizicima (ESG)

Kvalitativna objava

Kvalitativni podaci o okolišnim, društvenim i upravljačkim rizicima (ESG rizici) prikazani su u tablicama 1. -3., a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o okolišnim, društvenim i upravljačkim rizicima (ESG rizici) prikazani su u obrascima 1. -5., a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 451.

Omjer financijske poluge

U skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013 kreditne su institucije dužne izračunavati omjer financijske poluge kao omjer osnovnog kapitala institucije i ukupne izloženosti, izražene kao postotak.

Omjer financijske poluge je jednostavna nerizična mjera zaštitnog mehanizma koja ima za cilj: stvaranje poluge u bankarskom sektoru, pomažući izbjeći destabilizaciju procesa razduživanja koji može naštetiti širem financijskom sustavu i gospodarstvu, ojačati zahtjeve temeljene na riziku.

Omjer financijske poluge izračunava se i prati kvartalno i jedan je od ključnih pokazatelja kojima se definira okvir apetita za rizicima (Risk Appetite Framework). S obzirom na dobru kapitaliziranost Banke i Grupe, omjer financijske poluge konstanto je visoke vrijednosti i znatno iznad minimalnog regulatornog zahtjeva od 3%.

Omjer financijske poluge na 30.06.2026. iznosi 7,31% te se povećao u odnosu na 31. ožujak 2026. godine kada je iznosio 6,87%.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o omjeru financijske poluge prikazani su u obrascima EU LR1, EU LR2 i EU LR3, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 451a.

Izloženost riziku likvidnosti (LCR)

Banka upravlja likvidnošću na dnevnoj razini, kao i na dulji vremenski period. Likvidnost je primarni cilj Banke i kao takav je integriran u upravljanje sveukupnim bankarskim aktivnostima. Banka planira upravljanje likvidnošću na godišnjoj osnovi kroz budget i forecast, ostvarenje planova prezentira se ALCO odboru koji donosi odluke o raspolaganju eventualnim viškovima likvidnosti odnosno financiranju u narednim razdobljima. Banka izrađuje i prati Godišnji plan financiranja te Strateški plan financiranja.

Upravljanje rizikom likvidnosti prema lokalnom regulatoru kao i unutargrupno prema Matici, Banka vrši kroz:

- 1) Izračunavanje, održavanje i izvještavanje o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti (LCR) iznad regulatorno i interno propisanih limita,
- 2) izračunavanje, održavanje i izvještavanje o koeficijentu neto stabilnih izvora financiranja (NSFR) i održavanje istog unutar regulatorno i interno propisanih limita,
- 3) izvještavanje regulatora u obrascima Dodatnih izvještaja o likvidnosti (ALMM).

Za interne potrebe, Banka dodatno mjeri i prati likvidnosni rizik kroz sustav mjera kojima je cilj procjena likvidnosne pozicije Banke, te njene mogućnosti ispunjavanja budućih obveza, kako u normalnim (Going Concern scenario) tako i u stresnim uvjetima poslovanja (Time-To-Wall).

Metodologije, mjere i tolerancija na rizik likvidnosti definirani su i opisani u internim aktima i grupnim direktivama koji su usklađeni sa zakonskim i regulatornim propisima i smjernicama.

Na Upravi Banke leži odgovornost za upravljanje likvidnosnim rizikom. Uprava Banke prenosi ovlasti za upravljanje na ALCO Odbor. Organizacijski dijelovi koji sudjeluju u upravljanju likvidnosnim rizikom su Upravljanje aktivom i pasivom, Trgovanje unutar Financijskih tržišta te Kontrola rizika i izvješćivanje. Financijska tržišta odgovorna su za dnevno i unutardnevno upravljanje likvidnosnim rezervama, upravljanje rizikom i profitabilnošću na dnevnoj osnovi. ALM je odgovoran za upravljanje likvidnošću na tjednoj i mjesečnoj osnovi (tj. upravljanje LCR, TTW), te strateško upravljanje likvidnošću na srednji i duži rok (upravljanje Going Concern, NSFR) s obzirom na strategiju poslovanja, odobrenje ALCO Odbora te unutar propisanih limita. Kontrola rizika i izvješćivanje odgovorna je za praćenje definiranih limita te izvještavanje regulatora i internih struktura o izloženosti Banke riziku likvidnosti.

Mjerenje i izvješćivanje o likvidnosnom riziku provodi se unutar Kontrole rizika i izvješćivanja. Upravljanje tržišnim i likvidnosnim rizicima primarno je odgovorno za uspostavu limita, praćenje izloženosti i interno izvještavanje o limitima uspostavljenima za upravljanje likvidnosnim rizikom. Odgovorno je i za izradu metodologije mjerenja rizika likvidnosti u normalnim i stresnim uvjetima te sudjelovanje u utvrđivanju mjera u slučaju stresnih događaja. Upravljanje tržišnim i likvidnosnim rizicima odgovorno je i za pravovremeno i točno izvještavanje regulatora u skladu sa važećom regulativom iz područja likvidnosnog rizika.

Banka svakodnevno mora osigurati održavanje ukupnog koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u vremenu promatranja od mjeseca dana na razini iznad zakonski (100%) i interno (110%) propisanog minimuma. U prvoj polovici 2026. godine Banka je osigurala adekvatnu razinu likvidnosne pokrivenosti iznad zakonskih i internih limita.

Ujedno, Banka mora osigurati zadovoljenje regulatornih (100%) i interno (110%) definiranih limita u smislu omjera neto stabilnih izvora financiranja (NSFR) kroz duži vremenski period. Tijekom prve polovice 2026. godine Banka je održavala adekvatan omjer neto stabilnih izvora financiranja (NSFR) iznad zakonskih i internih limita.

Sustav upravljanja rizikom likvidnosti je primjeren i u skladu sa strategijom i definiranim profilom rizičnosti što se očituje dovoljnom razinom likvidne imovine, pravovremenim ispunjenjem bančnih obveza te održavanjem svih pokazatelja unutar definiranih internih i zakonskih limita.

U okružju visoke likvidnosti, koje se prepoznaje kroz LCR pokazatelj, koji za Banku skupno za sve valute na 30.06.2026. godine iznosi 237% Banka adekvatno upravlja rizikom likvidnosti kojem je izložena kroz svoje poslovanje. Ukupan LCR na konsolidiranoj osnovi na 30.06.2026. godine iznosio je 243%. Banka prati i izvještava LCR po svim važnijim valutama. Dugoročni pokazatelj adekvatne razine likvidnosti, NSFR, na 30.06.2026. godine iznosio je 183% za Banku.

Članice grupe samostalno upravljaju rizikom likvidnosti dok je Banka, osim izračuna LCR-a za Banku na pojedinačnoj osnovi, na mjesečnoj se razini za interne potrebe upravljanja rizikom likvidnosti izračunava i LCR na konsolidiranoj osnovi koji uključuje članice RBA Grupe koje su uključene u bonitetnu konsolidaciju.

Tijekom prve polovice 2026. godine kretanje LCR omjera je stabilno uz oscilacije izazvane prijevremenim otkupom vlastitog izdanja obveznice te isplatom dividende. Stabilan trend kretanja je posljedica održavanja zaštitnog sloja likvidnosti, ali i stabilne depozitne baze koja je, kako tijekom posljednjih godina tako i u prvoj polovici 2026., stvarala viškove likvidnosti. Na strani likvidne imovine gotovo polovina iznosa alocirana je u novčanim rezervama kod središnje banke, dok je ostatak u dužničkim vrijednosnim papirima većinom središnjih država te likvidnih obveznica inozemnih trgovačkih društava.

Koncentracija izvora financiranja prikazana u LCR odnosi se na neoperativne depozite velikih klijenata te financijskih institucija. Redovitim praćenjem koncentracije izvora financiranja po sektorskoj pripadnosti i izvještavanjem prema ALCO Odboru osigurava se da koncentracija izvora financiranja ne prelazi definirane limite koji su definirani po pojedinim segmentima te se u internim modelima primjenjuju pretpostavke koje predviđaju maksimalan potencijalan odljev iz te depozitne baze bez zanačavanja trenutnih transakcija.

Banka u svom poslovanju koristi financijske instrumente u vidu izvedenica. Tretman izvedenica u izvješćima o likvidnosnom riziku (LCR) prikazuju se u skladu je sa važećim regulatornim zahtjevima te uključuju i dane/primljene kolaterale po istima. Banka u svom poslovanju s izvedenicama prihvaća isključivo novčane kolaterale.

Banka održava LCR po značajnim valutama unutar propisanih limita te u svakom trenutku osigurava pokriće svojih deviznih obveza adekvatnim zaštitnim slojem devizne likvidnosti ili instrumentima koji omogućavaju jednostavan i brz pristup deviznim likvidnim sredstvima.

Neto stabilni izvori financiranja (NSFR)

NSFR kao pokazatelj strukturne likvidnosti, stavlja u omjer iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja i iznos stavki bilance koje zahtijevaju stabilne izvore financiranja. Višak likvidnosti u prvoj polovici 2026. godini, u najvećoj mjeri nastao održavanjem stabilne depozitne baze u odnosu na obujam kredita u istom periodu pozitivno je utjecao na iznos NSFR-a.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o likvidnosnim zahtjevima prikazani su u obrascima EU LIQ1 i EU LIQ2, a nalaze se u tabličnom prikazu Javne objave bonitetnih informacija.

Članak 453.

Tehnike smanjenja kreditnog rizika

Opće informacije

Banka primjenjuje tehnike smanjenja kreditnog rizika u skladu s Uredbom (EU) br.575/2013, s ciljem smanjenja izloženosti kreditnom riziku i optimizacije kapitalnih zahtjeva.

Tehnike smanjenja kreditnog rizika temelje se na korištenju materijalne i nematerijalne kreditne zaštite, kako je definirano u Glavi II, Poglavlju 4 Uredbe (EU) br. 575/2013

Materijalna kreditna zaštita obuhvaća zaštitu osiguranu kolateralom, odnosno imovinom koja se može unovčiti u slučaju neispunjenja obveza dužnika, dok nematerijalna kreditna zaštita obuhvaća instrumente kod kojih treća strana preuzima rizik neispunjenja obveza.

Primjena tehnika smanjenja kreditnog rizika temelji se na internim politikama i procedurama koje definiraju kriterije prihvatljivosti, način vrednovanja te upravljanja povezanim rizicima u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013.

Mjere za smanjenje rizika

Instrumenti kreditne zaštite predstavljaju jednu od glavnih strategija i mjera koje se provode u svrhu smanjenje potencijalnih kreditnih rizika. Vrijednost instrumenata kreditne zaštite i učinak ostalih tehnika umanjivanja rizika procjenjuju se za svaki pojedini kreditni zahtjev. Učinak smanjenja kreditnog rizika temelji se na stručnoj procjeni vrijednosti koja se može očekivati od realizacije instrumenata kreditne zaštite, uzimajući u obzir rok i uvjete njihove unovčivosti.

Prihvatljivost instrumenata kreditne zaštite definirana je internim aktima Banke (RBI Group katalogu instrumenata osiguranja i smjernicama za procjenu instrumenata kreditne zaštite), u skladu s relevantnim odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013.

Vrijednost instrumenata kreditne zaštite utvrđuje se prema definiranoj metodologiji koja uključuje procjenu tržišne vrijednosti, primjenu konzervativnih pristupa vrednovanju te odgovarajuće korektivne faktore (*haircuts*) u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013.

Opis vrste instrumenata kreditne zaštite kojima se služi Banka

Banka koristi instrumente kreditne zaštite koji se klasificiraju na materijalnu i nematerijalnu kreditnu zaštitu sukladno Uredbi (EU) br. 575/2013.

Materijalna kreditna zaštita

Materijalna kreditna zaštita obuhvaća instrumente koji se temelje na imovini koja se može unovčiti u slučaju neispunjenja obveza dužnika, u skladu s člancima 194. i 197-199 Uredbe (EU) br. 575/2013. Materijalna kreditna zaštita uključuje osobito sljedeće oblike kolaterala:

Gotovinski polog

Kao instrument materijalne kreditne zaštite priznaju se oročeni garantni depoziti kod kreditne institucije. Tržišna vrijednost instrumenata osiguranja predstavlja iznos oročenog garantnog depozita u valuti.

Rizici povezani s ročnom i valutnom neusklađenošću uzimaju se u obzir primjenom odgovarajućih regulatornih faktora, u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013.

Dužnički vrijednosni papiri

Kao instrument materijalne kreditne zaštite priznaju se dužnički vrijednosni papiri koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

- dužnički vrijednosni papiri središnjih država i središnjih banaka koje imaju rejting priznate VIPKR ako je isti najmanje 4. stupnja kreditne kvalitete
- dužnički vrijednosni papiri institucija koje imaju rating priznate Vanjske institucije za procjenjivanje kreditnog rejtinga (VIPKR) najmanje 3. stupnja kreditne kvalitete prema pravilima za ponderiranje izloženosti prema institucijama
- dužnički vrijednosni papiri ostalih pravnih osoba koji imaju kreditni rejting priznate VIPKR i najmanje 3. stupnja kreditne kvalitete prema pravilima za ponderiranje izloženosti prema trgovačkim društvima
- dužnički vrijednosni papiri koji imaju kratkoročni kreditni rejting priznate VIPKR najmanje 3. stupnja kreditne kvalitete prema pravilima za ponderiranje kratkoročnih izloženosti

Tržišna vrijednost utvrđuje se na temelju cijene ostvarene na uređenim tržištima te se redovito revalorizira automatski na dnevnoj osnovi.

Dionice i konvertibilne obveznice

Kao instrument materijalne kreditne zaštite priznaju se dionice ili konvertibilne obveznice uključene u glavni indeks, ali i dionice i konvertibilne obveznice kojima se trguje na burzi.

Tržišna vrijednost određuje se na temelju burzovne cijene te se revalorizira automatski na dnevnoj osnovi. Pri vrednovanju se primjenjuju odgovarajući diskonti radi uvažavanja tržišnih rizika, u skladu s regulatornim zahtjevima.

Nekretnine

Nekretnine se priznaju kao instrument materijalne kreditne zaštite ako ispunjavaju minimalne uvjete propisane Uredbom (EU) br. 575/2013, osobito u dijelu pravne provedivosti, pouzdane procjene vrijednosti i mogućnosti unovčenja.

Vrijednost nekretnine utvrđuje se na temelju procjene ovlaštenih procjenitelja, uz primjenu konzervativnog pristupa vrednovanju te sukladno Zakonu o procjenama. Procjene podliježu internim kontrolama od strane ovlaštenih osoba unutar Banke koje nisu uključene u kreditni proces.

Za potrebe odobrenje plasmana koristi se isključivo vrijednost potvrđena od strane Banka, uzimajući u obzir eventualna prethodna založna prava. Tržišna vrijednost predstavlja procijenjeni iznos za koji bi se nekretnina mogla razmijeniti između informiranih i voljnih strana u transakciji pod tržišnim uvjetima.

Nematerijalna kreditna zaštita

Nematerijalna kreditna zaštita obuhvaća instrumente kod kojih treća strana preuzima kreditni rizik dužnika u skladu s člancima 194, 201-204 Uredbe (EU) br. 575/2013.

Kao pružatelji nematerijalne kreditne zaštite prihvatljivi su:

- središnje države i središnje banke,
- jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave,
- multilateralne razvojne banke,
- međunarodne organizacije čijim se izloženostima, dodjeljuje ponder 0%,
- javna državna tijela koja imaju tretman »središnje države«,
- institucije,
- ostala trgovačka društva, uključujući i nadređena, podređena i pridružena trgovačka društva kreditne institucije pod uvjetom da imaju kreditni rejting priznate VIPKR.

Instrumenti nematerijalne kreditne zaštite (garancije i jamstva) priznaju se uz uvjet da su pravno valjani, izravni, neopozivi i bezuvjetni. Banka osigurava pravnu provedivost instrumenata zaštite putem standardizirane ugovorne dokumentacije i pravnih mišljenja.

Vrijednost nematerijalne kreditne zaštite predstavlja iznos koji davatelj zaštite preuzima u slučaju neispunjenja obveza dužnika.

Vrednovanje i upravljanje instrumentima kreditne zaštite

Instrumenti kreditne zaštite priznaju se kao sredstva zaštite ako ispunjavaju kriterije definirane Uredbom (EU) br. 575/2013 uključujući:

- dostatnu likvidnost i stabilnost vrijednosti
- pravnu valjanost i provedivost – ugovorom je osigurano pravo unovčivosti
- nisku razinu korelacije između vrijednosti instrumenata osiguranja i kreditne sposobnosti dužnika.

U slučaju ročne neusklađenosti između izloženosti i instrumenata kreditne zaštite, priznanje zaštite ograničava se u skladu s regulatornim pravilima.

Ako postoji ročna neusklađenost između dospijeca ugovorne zaštite i dospijeca zaštićene izloženosti, zaštita neće biti priznata ako je:

- preostali rok dospijeca kreditne zaštite kraći od 3 mjeseca
- ugovoreni rok kreditne zaštite kraći od jedne godine

Ako postoji valutna neusklađenost primjenjuju se odgovarajući korektivni faktori.

Za projektno financiranje instrument kreditne zaštite već je uključen u projektni rejting te se ne priznaje kao zasebno sredstvo osiguranja. Tek nakon provjere legalnosti upisa hipoteke instrument osiguranja se unosi u Kolateral Management Sustav Banke.

Procjenu i reevaluaciju instrumenata kreditne zaštite provode ovlašteni procjenitelji odnosno stručno osoblje Banke koje nije uključeno u proces donošenja kreditnih odluka i odobrenja plasmana.

Reevaluacija instrumenata kreditne zaštite provodi se najmanje jednom godišnje, a u slučaju značajnijih promjena tržišnih uvjeta i češće. Reevaluacija financijskih instrumenata kreditne zaštite osiguranja na dnevnu tržišnu vrijednost se radi dnevno i automatski.

Koncentracija kreditnih rizika u okviru primijenjenih tehnika smanjenja kreditnog rizika

Sukladno važećim zakonskim odredbama i internim procedurama Banka mjesečno prati koncentraciju davatelja zaštite na pojedinačnoj osnovi.

O utvrđenim koncentracijama izvještava se nadležno upravljačko tijelo s ciljem pravovremenog poduzimanja odgovarajućih mjera upravljanja rizikom.

Kvantitativna objava

Kvantitativni podaci o primjeni tehnike smanjenja kreditnog rizika prikazuju se u skladu s regulatornim zahtjevima kroz obrasce EU CR3 i EU CR4, te su dostupni u okviru Javne objave bonitetnih informacija Banke.